

УДК 159.9

Ірина Анатоліївна ХВОСТИК,

студентка групи Ф-6-ПЗдср-17-3 ХНУВС

*Науковий керівник: доцент кафедри економіки та фінансів
факультету № 6 ХНУВС кандидат економічних наук Лісна І. Ф.***ДОСВІД ПСИХОЛОГІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦІЇ**

Службова діяльність поліцейських традиційно належить до складних видів професійної діяльності, вона супроводжується значними психофізіологічними й фізичними навантаженнями на працівників, багатьма чинниками ризику для їх життя та здоров'я, необхідністю протидіяти кримінальному оточенню, застосовувати заходи фізичного впливу, зброю, спеціальні засоби тощо.

Система психологічного забезпечення діяльності поліції являє собою комплекс організаційно-психологічних і психолого-правових заходів, спрямованих на створення оптимальних умов для оперативно-службової діяльності поліцейських, найкращих можливостей для досягнення максимальних організаційних результатів, задоволення роботою поліції населення й самих поліцейських – власною діяльністю.

Психологічне забезпечення поліції здійснюють психологи – працівники служб психологічного (соціально-психологічного) забезпечення. Головними завданнями психологічного забезпечення зазвичай є такі: здійснення професійно-психологічного відбору кандидатів на службу в поліцію, визначення їх психологічної готовності до правоохоронної діяльності, психологічна підготовка поліцейських до виконання своїх обов'язків, проведення психопрфілактичної роботи з персоналом, психологічний супровід професійної діяльності та надання поліцейським психологічної допомоги.

У поліції США та Великобританії законодавчо запроваджено тривалі процедури професійного відбору кандидатів, протягом яких вивчається психологічна готовність особистості до роботи в поліції.

Пізніше американські вимоги були взяті за основу й конкретизовані в багатьох країнах світу для різних категорій службовців поліції. Наразі основні вимоги до кандидатів в поліцію зарубіжних країн можна об'єднати в чотири групи: а) інтелект та освіта; б) особистість і міжособистісні стосунки; в) темперамент і характер; г) здатність до професійного й особистісного розвитку.

Напрями психологічного забезпечення діяльності поліції в Іспанії можна диференціювати, виділивши чотири основні: а) психологічний супровід оперативно-службової діяльності; б) науково-дослідницький напрям; в) психологічна підготовка персоналу; г) психологічний відбір та визначення придатності поліцейських до несення служби.

Підвищення уваги до психолого-педагогічних аспектів професійної підготовки працівників поліції в останні роки знадобилося у зв'язку зі змінами в концепції правоохоронної діяльності та зміщенням її акцентів на функцію соціального обслуговування населення. Виникла необхідність озброєння працівників глибокими психологічними знаннями, що стосуються взаємодії з населенням і вирішення конфліктів, методами надання оперативної психологічної допомоги при втручанні в сімейно-побутові конфлікти, способами збереження індивідуальної витримки працівників поліції і протидії стресам, та ін.

Отже, досвід роботи поліцейських менеджерів і психологів розвинутих країн свідчить про зростання уваги до вивчення психологічних чинників ефективності роботи поліції, створення належних умов для збереження фізичного та психологічного здоров'я персоналу, проведення психологічного супроводу роботи поліцейських.

Одержано 17.04.2018

УДК 338.2;351.746

Олена Олександрівна БАБУЛА,

слухач групи ФБСдб-17-1м ХНУВС

*Науковий керівник: професор кафедри економіки та фінансів
факультету № 6 ХНУВС доктор економічних наук професор Ковальов Є. В.***ЕКОНОМІЧНІ ЗЛОЧИНИ – ЗАГРОЗА ЕКОНОМІЧНІЙ БЕЗПЕЦІ УКРАЇНИ**

На сучасному етапі розвитку України однією з найбільших загроз для її економічної безпеки є економічна злочинність.

Погляди дослідників на сутність та місце злочинної економічної діяльності характеризуються різноманітністю та суперечностями. Відповідно до проведених нами досліджень суспільна економічна діяльність може бути поділена на формальну (здійснюється у встановлених правових межах) та неформальну (здійснюється поза межами правового поля, господарська діяльність ухиляється від обліку та оподаткування). До складу неформальної економіки, на нашу думку, слід включити три складові частини: економіка власних потреб, тіньова економіка, кримінальна економіка. Хоча відповідно до діючого законодавства всі складові неформальної економіки кваліфікуються як злочинна економічна діяльність, на нашу думку, більше підстав відносити до такої діяльності тіньову та кримінальну економіки.

У злочинної економічної діяльності можна виділити наступні характерні ознаки:

- наносить економічну шкоду інтересам широких верств суспільства: державі, регіонам, підприємствам, громадянам;
- для економічних злочинів характерна висока ефективність – значні кінцеві результати при низьких витратах та відносній небезпечі;
- здійснення економічних злочинів у межах або під прикриттям формальної економічної діяльності;
- економічні злочини мають організований, як правило, груповий характер;
- висока «гнучкість» економічних злочинів, їх пристосування до діючих умов господарювання;
- різноманітність форм прояву економічних злочинів, їх постійний розвиток та удосконалення;
- складність економічних злочинів, високий рівень їх інтелектуального та наукового забезпечення;